

5846 SAYILI FİKİR VE SANAT ESERLERİ KANUNUNDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA İLİŞKİN KANUN TASARISI

MADDE 1- 5/12/1951 tarihli ve 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanununun 1/A maddesinin sonuna gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Fikirler, yöntemler, teoriler, matematiksel kavramlar, günlük haberler ve olaylar gibi eser niteliğini haiz olmayan unsurlar bu Kanun kapsamında korunmaz.”

MADDE 2- Aynı Kanunun 1/B maddesinin (e), (f), (j) bentleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiş; (k) bendi yürürlükten kaldırılmış ve (l) bendinden sonra gelmek üzere aşağıdaki bentler eklenmiştir.

“e) Tespit: Seslerin, ses temsillerinin veya görüntülerin bir cihaz aracılığıyla algılanabilecekleri, çoğaltılabilecekleri veya iletilebilecekleri şekilde somutlaştırılmasını”

“f) Fonogram: Sinema eseri içindeki ses tespitleri hariç olmak üzere bir icrada yer alan seslerin veya diğer seslerin ya da ses temsillerinin tespitini,”

“j) Bağlantılı haklar: Eser sahibinin manevi ve mali haklarına zarar vermemek kaydıyla; icracı sanatçılar, fonogram yapımcıları, radyo-televizyon kuruluşları ve film yapımcılarının sahip oldukları hakları,”

“m)Veri tabanı: Sistematik veya metodik bir şekilde düzenlenen ve elektronik bir vasıtayla ya da herhangi bir şekilde erişilebilen bağımsız eser, veri veya diğer materyallerin derlemelerini,”

“n)Yeniden iletim: Yayınların, kamuya sunulması amacıyla uydu, kablo ya da mikro dalga sistemi de dâhil olmak üzere işaret, ses veya görüntü nakline yarayan araçlarla değişikliğe ve kesintiye uğratılmaksızın başka bir gerçek veya tüzel kişi tarafından eş zamanlı olarak yeniden yayınlanmasını veya iletilmesini,”

“o) Teknolojik önlem: Normal işleyiş sürecinde eser ve bağlantılı hak konularının, izinsiz kullanımlarını engelleme veya sınırlama amacına yönelik her türlü teknoloji, araç ya da bileşenleri,”

“p) İcracı sanatçı: Eserleri veya folklorik ifadeleri herhangi bir şekilde yorumlayan, tanıtan, anlatan, söyleyen, çalan, oynayan ya da çeşitli biçimlerde icra eden oyuncu, şarkıcı, müzisyen, dansçı ve benzeri kişileri,”

“r) Fonogram yapımcısı: Bir icrada yer alan seslerin veya diğer seslerin ya da ses temsillerinin ilk tespitini, inisiyatif ve sorumluluğu alarak gerçekleştiren gerçek veya tüzel kişiyi,”

“s) Film yapımcısı: Sinema eserlerinin veya diğer hareketli görüntülerin ilk tespitini, inisiyatif ve sorumluluğu alarak gerçekleştiren gerçek veya tüzel kişiyi,”

MADDE 3- Aynı Kanunun 2 nci maddesinin birinci fıkrasının (1) numaralı bendinde yer alan “ve her biçim altında ifade edilen bilgisayar programları ve bir sonraki aşamada program sonucu doğurması koşuluyla bunların hazırlık tasarımları” ifadesi madde metninden çıkarılmış ve (3) numaralı bendinden sonra gelmek üzere aşağıdaki bent eklenmiştir.

“4.Sonraki bir aşamada bilgisayar programı oluşmasını sağlayacak nitelikteki hazırlık tasarım çalışmaları da dâhil olmak üzere her biçimdeki bilgisayar programları.”

MADDE 4- Aynı Kanunun 6 ncı maddesinin birinci fıkrasının (11) numaralı bendi yürürlükten kaldırılmış ve ikinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“İçeriğinin seçimi veya düzenlenmesi itibarıyla derleyenin hususiyetini taşıyan veri tabanları da derleme eserdir. Bu koruma, veri tabanının içeriğini oluşturan eser, veri ve materyaller ile veri tabanının hazırlanmasında veya işletilmesinde kullanılan bilgisayar programlarını kapsamaz.”

MADDE 5- Aynı Kanunun 13 üncü maddesinin üçüncü fıkrasının dördüncü cümlesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki ifade eklenmiştir.

“Kayıt ve tescil işlemleri, Bakanlık veya yetkilendirdiği meslek birliklerince yapılır. Kayıt ve tescil belgeleri; haciz, hapis, rehin ve diğer hukuki işlemlerin konusunu oluşturmaz.”

MADDE 6- Aynı Kanunun 23 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 23- Bir eserin fiziki nitelikteki aslını veya çoğaltılmış nüshalarını; kiralamak, ödünç vermek, satışa çıkarmak veya diğer yollarla dağıtmak suretiyle yayma hakkı münhasıran eser sahibine aittir. Kiralama ve ödünç verme hakkı, mimarlık eserleri ile uygulamalı sanat eserlerini kapsamaz.

Bilgisayar programları ve veri tabanları hak sahibinin izniyle yurt içinde veya yurt dışında mülkiyeti devredilerek satış veya dağıtımına sunulmasından sonra bu nüshaların yeniden satışı veya dağıtılması yayma hakkını ihlal etmez. Diğer eser türlerinin fiziki nitelikteki aslı veya nüshalarının hak sahibinin izniyle yurt içinde mülkiyeti devredilerek satış veya dağıtımına sunulmasından sonra bu nüshaların yurt içinde yeniden satışı veya dağıtılması yayma hakkını ihlal etmez. Bu fıkranın uygulanması bakımından kiralama ve ödünç verme hakları saklıdır.

Bir eserin veya çoğaltılmış nüshalarının kiralanması veya ödünç verilmesi, eser sahibinin çoğaltma hakkına zarar verecek şekilde, eserin yaygın kopyalanmasına yol açamaz.”

MADDE 7- Aynı Kanunun 24 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 24 - Bir eserin umumi mahallerde doğrudan doğruya gösterilmesi, çalınması, okunması veya oynanması gibi suretlerle temsili hakkı münhasıran eser sahibine aittir.

Sinema eserlerinin, bu eserlerin gösterimine özgülenmiş umumi mahallerde gösterimi temsil sayılır”

MADDE 8- Aynı Kanunun 25 inci maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Umuma iletim hakkı

MADDE 25- Bir eserin herhangi bir suretle umuma iletilmesi hakkı münhasıran eser sahibine aittir.

Umuma iletim hakkı özellikle;

- a) Eserin veya temsilinin radyo, televizyon, uydu ve kablo gibi telli veya telsiz vasıtalarla yayımlanmasını,
- b) Yayımlanan eserin yeniden iletilmesini,
- c) Eserin bir tespit, yayın veya yeniden iletim yahut dijital ağlar vasıtasıyla umumi mahallerde iletilmesini,
- d) Bir eserin, telli veya telsiz araçlarla kişilerin bireysel olarak seçtikleri yer ve zamanda erişimine sunulmasını

kapsar.

Sinema eseri sahibi ve film yapımcısı arasında akdedilen yapım sözleşmesinde aksi belirtilmedikçe eser sahibi; yayın, yeniden iletim ve erişime sunma haklarını yapımcıya devretmiş sayılır. Bu halde yahut anılan hakların yapımcı veya bir başkasına sözleşmeyle devri ya da kullanım salahiyetinin verilmesi durumunda dahi eser sahibi, sinema eserinin hukuka uygun bir şekilde ilk gösteriminden itibaren üç yıl geçtikten sonra bu eseri yayımlayan, yeniden ileten ve erişime sunanlardan uygun bedel talep hakkına sahiptir. Bu hak devir ve feragatle konu edilemez ve sadece meslek birlikleri aracılığıyla takip edilebilir.

Herhangi bir umuma iletim eylemi, bu maddede tanınan hakların tükenmesi sonucunu doğurmaz.”

MADDE 9- Aynı Kanunun 26 ncı maddesinin ikinci cümlesinde yer alan “46 ve 47 nci maddelerdeki” ibaresi “46 ncı maddedeki” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 10- Aynı Kanunun 33 üncü maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“3-Yüz yüze ve uzaktan eğitim serbestisi

MADDE 33- Yayımlanmış bir eserin eğitim, öğretim veya bilimsel araştırma sürecinde örnekleme maksadıyla, doğrudan veya dolaylı olarak kâr amacı güdülmeksizin; yüz yüze okunması, çalınması, oynanması, gösterilmesi veya uzaktan eğitim yöntemleriyle sınırlı sayıda katılımcının erişimine sunulması, eser sahibinin ve eserin adının mutlak şekilde açıklanması şartıyla serbesttir.”

MADDE 11- Aynı Kanununun 34 üncü maddesinin birinci fıkrasının son cümlesi yürürlükten kaldırılmış ve bu maddeden sonra gelmek üzere aşağıdaki maddeler eklenmiş ve müteakip maddelerin başlık numaraları teselsül ettirilmiştir.

“5. Kamuya ödünç verme

MADDE 34/A- Basılı ilim ve edebiyat eserlerinin kamuya açık kütüphaneler tarafından ödünç verilmesi serbesttir. Ancak zorunlu eğitim ve öğretim hizmeti veren kurumların kütüphaneleri hariç olmak üzere ödünç verenler, eser sahibi ve eseri yayımlayanlara tazmin amaçlı bir bedel ödemekle yükümlüdür. Bu bedel, ilgili ortak lisanslama birliğine ödenir ve en az yarısı eser sahiplerinde kalacak şekilde, kullanım oranları esas alınarak, ilgili meslek birliklerine yetki veren eser sahibi ve yayımcılar arasında paylaşılır. Bedelin tespiti ve müzakeresi ile uyuşmazlıkların çözümünde 43 ve 43/A maddeleri ile 43/B maddesinin birinci ve dördüncü fıkraları uygulanır.

Bu madde kapsamında ödenmesi gereken bedelin tespitinde, 43 üncü maddede öngörülen esasların yanı sıra kütüphanecilik hizmetinin bilimsel, sosyal ve kültürel amacı gözetilir.”

“6. Arşiv amaçlı çoğaltım ve kullanım

MADDE 34/B- Kamuya açık kütüphaneler ve müzeler ile arşivlerin, koleksiyonlarında bulunan eserleri muhafaza amacıyla dijital veya diğer ortamlarda, doğrudan veya dolaylı kâr amacı gütmeksizin çoğaltmaları serbesttir. Çoğaltmayı yapan kuruluşun belirlenebilmesi ve hak ihlallerinin önlenmesi için gerekli tedbirlerin ve teknolojik önlemlerin yeterli seviyede alındığına dair ispat yükümlülüğü bu kuruluşa aittir.

Bu madde uyarınca oluşturulan dijital arşivlerin, derleme kütüphanelerinin bulunduğu binalarda, araştırma veya bireysel çalışma amacıyla yalnızca görüntülemeye mahsus ve uzaktan erişime kapalı terminaller vasıtasıyla bireylerin erişimine sunulması serbesttir. Derleme kütüphaneleri dışındaki kütüphane, müze ve kamu arşivleri de ticari olarak temini mümkün olmayan eserlerden oluşan dijital arşivlerle sınırlı olarak bu serbestiden yararlanır.”

“7. Tesadüfi ve parodi amaçlı kullanım

MADDE 34/C- Bir eserin, tesadüfen veya nitelik ve nicelik bakımından önem arz etmeyecek şekilde; çoğaltılan, yayılan veya umuma iletilen bir ürünün içerisinde yer alması eser sahibinin iznini gerektirmez.

Alenileşmiş bir eserin karikatür, parodi veya pastiş amacıyla kullanılması serbesttir.”

MADDE 12- Aynı Kanununun 36 ncı maddesinin birinci fıkrası yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 13- Aynı Kanununun 38 inci maddesinin birinci fıkrası ile son fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş; bu maddeden sonra gelmek üzere aşağıdaki maddeler eklenmiş ve müteakip maddelerin başlık numaraları teselsül ettirilmiştir.

“Eserlerin gerçek kişiler tarafından doğrudan veya dolaylı kâr amacı güdülmeksizin şahsi kullanım amacıyla çoğaltılması serbesttir. Bu serbesti bilgisayar programları, elektronik veri tabanları ve mimarlık eserleri ile hukuka aykırı olarak çoğaltıldığı veya umuma iletildiği aşikâr bulunan nüshalar hakkında uygulanmaz.”

“Yasal kullanıcının, veri tabanının içeriğine erişimi veya içeriğin normal kullanımı amacıyla gerçekleştireceği eylemler sözleşme ile önlenemez. Bu hüküm, yasal kullanıcının veri tabanının bir kısmını kullanma yetkisine sahip olduğu hallerde, yalnızca ilgili kısım yönünden uygulanır.”

“2. Geçici çoğaltma

MADDE 38/A- Teknolojik bir işlem sürecinin ayrılmaz ve esaslı parçası olup tek amacı bir eserin hukuka uygun olarak kullanımını veya bir ağ içerisinde üçüncü kişilere iletimini sağlamak olan ve bağımsız bir ekonomik değer taşımayan geçici veya arızı nitelikteki çoğaltmalar serbesttir.”

“3. Fotokopi ve benzer yöntemlerle çoğaltma

MADDE 38/B- Müzik notaları hariç olmak üzere bir eserin, fotokopi ya da aynı sonucu doğuracak başka yöntemlerle kâğıt veya benzeri materyal üzerine, siparişe bağlı olarak kısmen çoğaltılması serbesttir.

Ancak çoğaltma hizmetini ücret karşılığı gerçekleştiren veya ücretsiz olsa dahi doğrudan veya dolaylı ekonomik menfaat sağlamak suretiyle yaygın şekilde çoğaltma hizmeti veren gerçek veya tüzel kişiler, eser sahibi ve eseri yayımlayanlara tazmin amaçlı bir bedel ödemekle yükümlüdür. Bu bedel, ilgili ortak lisanslama birliğine ödenir ve en az yarısı eser sahiplerinde kalacak şekilde, kullanım oranları esas alınarak, ilgili meslek

birliklerine yetki veren eser sahibi ve yayımcılar arasında paylaşılır. Bedelin tespiti ve müzakeresi ile uyuşmazlıkların çözümünde 43 ve 43/A maddeleri ile 43/B maddesinin birinci ve dördüncü fıkraları uygulanır.

Birinci fıkra kapsamında yapılan çoğaltmayla elde edilen kopyalardan şahsi kullanım amacı dışında yararlanılamaz.”

“4. Engellilerin kullanımına yönelik serbesti

MADDE 38/C- Alenileşmiş eserlerin engelliler için üretilmiş format ve nüshalarının, makul koşullarda edinilebilecek şekilde ticari dolaşımında bulunmaması halinde, engellilere yönelik hizmet veren ve Bakanlıkça yetkilendirilen eğitim kurumu, kütüphane, dernek, vakıf gibi kuruluşlar tarafından sesli ve görsel betimlemeler de dâhil olmak üzere, engellilerin engeline yönelik özel biçimlerde, ticarî amaç güdülmeksizin çoğaltılması, yayılması, uluslararası değişimi, temsili, umumî mahallerde iletilmesi veya bireysel olarak seçtikleri yer ve zamanda engellilerin erişimine sunulması serbesttir. Eserde, engellinin kullanımına sunulması için gerekli olanlar dışında değişiklik yapılamaz. Bu format ve nüshalar üzerinde hak sahipleriyle ilgili bilgiler ve kullanım amacı belirtilir.

Birinci fıkra uyarınca oluşturulmuş format ve nüshalar hiçbir şekilde doğrudan veya dolaylı ticari menfaat sağlamak amacıyla kullanılamaz.

“5. Radyo-televizyon kuruluşlarının geçici tespitleri

MADDE 38/D- Radyo-televizyon kuruluşlarının, yayınlama hakkına sahip oldukları eserlerin, kendi olanaklarıyla kendi yayınları için geçici olarak tespitini yapmaları serbesttir. Geçici tespit, yayın hakkının sona ermesini müteakip silinir. Ancak nadir belgesel olma niteliğini taşıyan tespitler kamu arşivlerinde muhafaza edilebilir.”

MADDE 14- Aynı Kanunun 41 inci maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“8. Tahditlerin uygulanması ve teknolojik önlemlerin sınırı

MADDE 41- Bu Kanunda öngörülen tahditler, ancak hak sahibinin eserden normal yararlanmasına engel olmadığı veya meşru menfaatlerine makul sayılamayacak şekilde zarar vermediği durumlarda uygulanabilir.

72 nci madde hükümleri saklı kalmak kaydıyla; teknolojik önlemlerin bu Kanunun 30, 33, 38/B, 38/C ve 38/D maddeleri ile 34/B ve 38 inci maddelerinin birinci fıkralarında öngörülen tahditlerin uygulanmasına engel teşkil etmesi halinde hak sahipleri, kullanıcıların bu tahditlerden birinci fıkraya uygun olarak yararlanmalarını temin edecek tedbirleri almakla yükümlüdürler. Kullanıcılar, mahkemeden hak sahiplerince bu tedbirlerin alınmasına karar verilmesini talep edebilir. Bu fıkra hükümleri, 38 inci maddenin birinci fıkrasında öngörülen tahdidin uygulanmasında, hak sahibinin, teknolojik önlemler vasıtasıyla çoğaltma sayısını sınırlandırmasına engel teşkil etmez.

İkinci fıkra hükümleri, gerçek kişilerin bireysel olarak seçtikleri yer ve zamanda bir sözleşmeye dayalı olarak erişimine sunulan eserler için uygulanmaz.”

MADDE 15- Aynı Kanunun 42 nci maddesinden önce gelmek üzere “C.Hakların toplu yönetimi” şeklinde alt bölüm başlığı eklenmiş, anılan madde kenar başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“C. Hakların toplu yönetimi

1.Genel olarak

MADDE 42- Eser ve bağlantılı hak konuları üzerindeki mali hakların kullanımına ilişkin tarifelerin tespiti, sözleşmeler yapılması, gelirlerin tahsili ve hak sahiplerine dağıtılması, kullanımların izlenmesi ve gerektiğinde hakların korunması amacıyla idari, adli ve cezai yollara başvurulması gibi hak yönetim faaliyetleri; yegâne veya esas amacı birden fazla hak sahibi adına, müşterek menfaatleri doğrultusunda hakların toplu yönetimini sağlamak olan ve kar amacı gütmeyen, özel hukuk tüzel kişiliğini haiz meslek birlikleri tarafından yürütülür.

Meslek birlikleri, bu Kanunun uygulanması ile ilgili iş ve işlemlerde, yetkilendirildikleri hakların etkin bir şekilde takibi ve korunması amacıyla birlikte hareket edebilir ve diğer meslek birliklerine yetki devrinde bulunabilirler.

En az iki meslek birliği bir araya gelerek Bakanlıktan izin almak suretiyle tüzel kişiliği haiz ortak lisanslama birliği kurabilir. Bu Kanunun meslek birliklerine ilişkin hükümleri niteliğine uygun düştüğü ölçüde

ortak lisanslama birlikleri hakkında da uygulanır. Bu Kanunda ve ilgili mevzuatta hüküm bulunmayan hallerde 22/11/2001 tarihli ve 4721 sayılı Türk Medeni Kanununun derneklere ilişkin hükümleri ile ceza hükümleri de dâhil olmak üzere 4/11/2004 tarihli ve 5253 sayılı Dernekler Kanunu hükümleri niteliğine uygun düştüğü ölçüde meslek birlikleri ve ortak lisanslama birlikleri hakkında da uygulanır.

MADDE 16- Aynı Kanunun 42/A maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“2.Meslek birlikleriyle ilgili esaslar

MADDE 42/A- Meslek birlikleri bu Kanunda tanınan haklara sahip kişiler tarafından kurulabilir.

Meslek birlikleri zorunlu organlarının asıl üye sayısının üç katı kadar üye olma niteliklerini taşıyan gerçek veya tüzel kişiler tarafından imzalanacak tüzüğün, kuruluş beyannamesiyle birlikte Bakanlığa sunulmasıyla tüzel kişilik kazanır. Meslek birliklerinin toplu hak yönetim faaliyetinde bulunabilmesi için bu Kanun ve ilgili mevzuatta öngörülen şartlara uygun olarak Bakanlıktan faaliyet izni alması zorunludur. Kuruluşundan itibaren bir yıl içinde faaliyet izni alamayan meslek birliklerinin kuruluş amacını gerçekleştirme olanaksız hale gelmiş sayılır.

Aynı alanda yeni bir meslek birliğine faaliyet izni verilebilmesi için yukarıda zikredilen kurucu üye sayılarından az olmamak kaydıyla o alanda kurulmuş en fazla üyesi olan meslek birliğinin üye tam sayısının 1/2'si kadar üye olma niteliklerini taşıyan gerçek veya tüzel kişi tarafından yapılan başvuru üzerine Bakanlıkça bu meslek birliğinin hakları etkin şekilde yönetebilecek idari ve ekonomik yetkinliği ile temsil kapasitesini haiz olup olmadığına bakılır.

Meslek birliklerinin zorunlu organları genel kurul, yönetim kurulu, denetleme kurulu, teknik-bilim kurulu ve disiplin kuruludur. Ortak lisanslama birliklerinde yönetim ve denetim organlarının oluşturulması zorunludur. Meslek birlikleri, tüzüklerinde adil ve orantılı bir şekilde belirlenen kriterlere uygun olarak üyelerinin genel kurulda oy kullanma haklarının farklılaştırılması ve zorunlu organlara seçilme yeterlilikleri hususlarında düzenleme yapabilir. Meslek birlikleri, ortak lisanslama birlikleri ve federasyonlar; faaliyetleri dolayısıyla 13/6/2006 tarihli ve 5520 Sayılı Kurumlar Vergisi Kanunu kapsamında iktisadi işletme sayılmaz.

Meslek birliği üyeleri; sermaye koymak, zarara ve hukuki mesuliyete iştirak etmekle yükümlü tutulamazlar. Meslek birlikleri sadece kuruluş amaçları ile bağdaşan ticari işletme ve şirket kurabilir ve bunlara ortak olabilir. Bu ticari faaliyetler dolayısıyla elde edilen gelirler üyelere dağıtılamaz.

MADDE 17- Aynı Kanunun 42/B maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve bu maddeden sonra gelmek üzere aşağıdaki maddeler eklenmiştir.

“3.Meslek birliklerinin görev ve yükümlülükleri

MADDE 42/B- Meslek birliklerinin görev ve yükümlülükleri şunlardır:

a) Faaliyetlerini etkinlik, katılımcılık, şeffaflık ve hesap verilebilirlik gibi iyi yönetim ilkelerine göre yürütmek,

b) Üyelik şartlarını ayrımcılık yapmaksızın objektif ve şeffaf şekilde belirlemek,

c) Hakların yönetimini hakkaniyete uygun koşullarda gerçekleştirmek,

d) Yönettikleri haklarla ilgili tarifeler ve artış gerekçeleri ile bu tarifelere ilişkin indirim ve ödeme kolaylıklarını süresinde duyurmak,

e) Yönettikleri haklara ilişkin her türlü bedelin tahsilini ve dağıtımını adil, şeffaf ve düzenli bir şekilde gerçekleştirmek,

f) Yönettikleri hakları korumaya yönelik tedbirleri almak; bu amaçla gerekli idari, hukuki, cezai yol ve yöntemlere başvurmak,

g) Yönettikleri haklarla ilgili eserlere ve bağlantılı hak konularına ilişkin veri tabanını oluşturmak, güncellemek ve kamunun bilgisine sunmak,

h) Üyelerine, hakların etkin yönetimi için objektif olarak gerekli olmayan herhangi bir yükümlülük getirmemek,

1) Bu Kanunda, ilgili mevzuatta ve kendi tüzüklerinde verilen diğer görevleri yerine getirmek.”

Bu Kanunun ve ilgili mevzuatın meslek birliklerinin şeffaflık ve bilgi sağlama yükümlülüklerine dair hükümleri; hak sahiplerine ait olmayan veya kısmen de olsa doğrudan ya da dolaylı kontrolü hak sahiplerine ait

bulunmayan, hakların yönetimini birden fazla hak sahibi namına topluca gerçekleştiren ve yegâne veya esas amacı kâr elde etmek olan kuruluşlar hakkında da uygulanır.”

“4.Meslek birliklerine üyelik ve yetkilendirme

MADDE 42/C- Hiç kimse meslek birliğine üye olmaya ve üye olarak kalmaya zorlanamaz. Meslek birlikleri, faaliyet alanına giren haklara ilişkin üyelik taleplerini kabulden ve bu hakların yönetiminden haklı ve objektif gerekçeler bulunmaksızın kaçınmaz.

Meslek birlikleri, hak sahipleri tarafından verilen yazılı yetki belgesi veya bu Kanunla verilen yetki çerçevesinde hakları yönetir. En az bir hakkı kapsayan yetki belgesi verilmedikçe meslek birliğine üye olunamaz. Ancak yetki belgesi verilmesi kaydıyla üye olmayanlara ait haklar da meslek birliklerince yönetilebilir. Meslek birlikleri üyeleri ile üye olmaksızın yetki belgesi verenler arasında, gelirlerin dağıtımı ve kesintiler yönünden ayırım yapılamaz.

Yetki belgesi verilmesi, belge konusu mali hakkın veya kullanma yetkisinin devri sonucunu doğurmaz; yalnızca hakkın yönetim yetkisini meslek birliğine verir. Yönetim yetkisi meslek birliğine geçen haklar, ticari olmayan kullanımlar hariç, bireysel olarak yönetilemez.

Yetki belgesine konu her bir hakkın türü, kapsamı ve süresi, meslek birliğince önceden saptanan kriterlere uygun olmak koşuluyla, hak sahibince belirlenir. Yetki belgesi, hak sahibinin mevcut ve ileride meydana getireceği eser ve bağlantılı hak konularını kapsar. Yetki belgesinin süresinin belirlenmesinde takvim yılları esas alınır. Süresinin bitiminden önce hak sahibinin meslek birliğine verdiği yetkiyi geri çekmesi veya üyeliğin herhangi bir sebeple sona ermesi halinde yetki belgesi o yılın sonuna kadar geçerliliğini korur.

Meslek birliklerinin, yurt dışındaki aynı amaçlı kurum ve kuruluşlarla yaptığı karşılıklı temsil anlaşmaları, yetki belgesi hükmündedir.”

“5.Meslek birliklerinin denetimi

MADDE 42/D – Meslek birlikleri, idarî ve malî açıdan Bakanlığın denetimine tâbidir. Mali denetim, bağımsız denetim kuruluşlarına da yaptırılabilir. Denetimler sırasında istenecek her türlü bilgi ve belgenin verilmesi veya bunlara erişimin sağlanması zorunludur.

Denetimlerde;

- a) kuruluş amaçlarını veya mevzuatta sayılan görev ve yükümlülüklerini yerine getirmede,
- b) iş ve işlemlerinde mevzuata aykırılık bulunduğu,
- c) idari veya ekonomik kapasitesini ya da temsil kabiliyetini kaybettiği

tespit edilen meslek birliği, Bakanlıkça yazılı olarak uyarılır. Tespitin niteliğine göre verilecek makul süre içerisinde hukuka aykırılığın veya eksikliğin giderilmesi istenir. Bu süre içerisinde gerekli tedbirlerin alınmaması veya alınan tedbirlerin yeterli görülmemesi halinde, gerekçeleri ve konusu açıkça belirtilmek suretiyle, meslek birliği ikinci kez uyarılır.

İkinci uyarıya rağmen eksikliğin veya hukuka aykırılığın giderilmemesi halinde, Bakanlıkça üç ay içerisinde genel kurulun olağanüstü toplanması sağlanır. Genel kurul toplanıncaya kadar gerekli görülmesi halinde uyarının gereğini yerine getirmeyen kişilere Bakanlıkça tedbiren işten el çektirilebilir. El çektirilenler, bu genel kurulda aday olamaz.

Meslek birliği hakkında ikinci ve üçüncü fıkra hükümleri uygulanarak olağanüstü genel kurul toplantısı yapılmasına rağmen aynı eksiklik veya aykırılığın devam etmesi halinde Bakanlıkça meslek birliğinin faaliyet izni iptal edilir. Faaliyet izni iptal edilen meslek birliği hakkında tasfiye hükümleri uygulanır.

Denetimlerde, birliğin iş ve işlemlerinde açık suiistimali görülenler, eylemin niteliği ve ağırlığına göre, her zaman Bakanlıkça görevden el çektirilebilir. Bu durumda, Bakanlıkça ilgili hakkında suç duyurusunda bulunulur.

Hak sahipleri ile meslek birlikleri arasındaki münferit ihtilaflar Bakanlığın denetimine tabi değildir. Ancak Bakanlık gerekli görmesi hâlinde tarafları uzlaşmaya teşvik edebilir. Uzlaşma ile ilgili hususlarda 7/6/2012 tarihli ve 6325 sayılı Hukuk Uyuşmazlıklarında Arabuluculuk Kanunu hükümleri uygulanır.”

“6.Toplu hak yönetimi zorunluluğu ve genişletilmiş toplu hak yönetimi

MADDE 42/E- Bu Kanundan kaynaklanan uygun bedel talep hakları ile güzel sanat eserlerinin yeniden satışından pay alma hakkı bireysel olarak takip edilemez. Bu haklar, yetki veren hak sahipleri adına, tek meslek birliğinin faaliyet gösterdiği sektörlerde bu meslek birliğince, birden fazla meslek birliğinin faaliyet gösterdiği sektörlerde ise Bakanlıkça yetkilendirilen ortak lisanslama birliği tarafından yönetilir.

Müzik eseri sahibi ve icracı sanatçıları ile fonogram yapımcıları, yayın ve umuma açık mahallerde iletim suretiyle umuma iletim haklarının; eser sahipleri, icracı sanatçılar, fonogram ve film yapımcıları, yeniden

iletim haklarının yönetim yetkisini bir meslek birliğine vermemiş olsalar dahi, bu haklar, Bakanlıkça yetkilendirilen ortak lisanslama birliği tarafından yönetilir. Bu hakların yönetim yetkisini bir meslek birliğine vermemiş olan hak sahipleri her yılın haziran ayının sonuna kadar ilgili ortak lisanslama birliğine yazılı şekilde bildirmek suretiyle bu haklarını, takip eden takvim yılı başından itibaren bireysel olarak takip edebilirler. Yurt dışındaki aynı amaçlı kurum ve kuruluşlarla yapılmış işbirliği anlaşmaları kapsamında temsil edilmeyen yabancı hak sahiplerinin ortak lisanslama birliğinden bedel talep edebilmesi karşılıklılık esasına tabidir. Herhangi bir meslek birliğince temsil edilmeyen hak sahipleri ile meslek birliği üyeleri arasında gelirlerin dağıtımı ve kesintiler yönünden ayırım yapılamaz. Meslek birliğine yönetim yetkisi vermemiş hak sahiplerinin ihlallere karşı hukuki ve cezai yollara başvuru hakkı saklıdır. Ancak bu durumda ilgili ortak lisanslama birliğinin haberdar edilmesi zorunludur.

Meslek birlikleri tarafından temsil edilmeyen hak sahipleri adına ikinci fıkra kapsamında elde edilen gelirler, ortak lisanslama birliği tarafından açılacak ayrı bir hesapta beş yıl süreyle saklanır ve bu süre içinde hak sahiplerinin başvurmaması halinde ilgili meslek birliklerine temsil kabiliyetleri oranında dağıtılır. Bu tutar, fikri mülkiyet sisteminin güçlendirilmesi ve hak sahiplerinin sosyal, kültürel veya eğitsel faaliyetlerinin sürdürülmesi amaçlarıyla kullanılır.

Bu madde uyarınca ortak lisanslama birliklerince tahsil edilen bedellerin aynı alanda faaliyet gösteren meslek birlikleri arasındaki dağılımında eser, icra, fonogram, yapım ve yayınların kullanım oranları esas alınır.

“7.Sınıflandırma

MADDE 42/F- Eser, icra, fonogram, yapım ve yayınları umuma ileten mahaller; buldukları bölgenin özelliği, kapasiteleri ile nitelik ve niceliği, eser, icra, fonogram, yapım ve yayınların mahalde sunulan ürün veya hizmetin ayrılmaz bir parçası ve ürün veya hizmete katkısı olup olmadığı ve benzeri hususlar dikkate alınmak suretiyle tarife tespitine esas olmak üzere Bakanlık tarafından veya Bakanlıkça yetkilendirilen meslek birliklerince sınıflandırılır veya tasnif dışı bırakılır.

15/2/2011 tarih ve 6112 sayılı Radyo ve Televizyonların Kuruluş ve Yayın Hizmetleri Hakkında Kanun çerçevesinde faaliyet gösteren radyo-televizyon kuruluşları Radyo ve Televizyon Üst Kurulu tarafından, anılan Kanun dışında kalan ve umuma iletim yapan diğer kuruluşlar ise tarife tespitine esas olmak üzere Bakanlık tarafından sınıflandırılır.

Bu madde kapsamında sınıflandırılan mahaller ve kuruluşlar kullandıkları eser, icra, fonogram ve yapımlara ilişkin listeleri, teknik olarak imkansız olmadıkça, meslek birliklerine bildirmek zorundadır.”

MADDE 18- Aynı Kanununun 43 üncü maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve bu maddeden sonra gelmek üzere aşağıdaki madde eklenmiştir.

“8.Tarifelerin tespiti

MADDE 43- Meslek birlikleri, hakların kullanımından kaynaklanan ödemelere ilişkin tarifeleri, bu Kanundaki esaslara uygun olarak makul seviyede tespit ederler.

Tarifeler, ülkenin ekonomik ve toplumsal koşulları, uluslararası uygulamalar, teknolojik alandaki değişimler, yapılan sınıflandırma, yıllık enflasyon oranları, ilgili sektörlerdeki ürün ve hizmet fiyatları ve bu sektörlerin gayrisafî millî hâsıladaki payı, eserlerin ve bağlantılı hak konularının kullanım veya iletim sıklığı, kullanıcı sayısı, birim fiyat veya götürü usulü ödeme, ödeme plânı ve benzeri hususlar esas alınarak tespit edilir. Tarifeler, eserlerin ve bağlantılı hak konularının yaratıldığı ve kullanıldığı sektörlerin yapısını tahrip edici, bireylerin eserlere ulaşmasını engelleyici ve genel kabul görmüş uygulamalara zarar verici etki yaratamaz ve rekabeti bozucu şartlar oluşturamaz.

Meslek birlikleri protokole bağlamak suretiyle ortak tarife belirleyebilir. Bu Kanunun 42/E maddesinin uygulanması bakımından, aynı alanda birden fazla meslek birliğinin bulunması halinde bu meslek birliklerinin ortak tarife belirlemesi zorunludur. Anılan maddede sayılan haklara ilişkin tarifeler ve ortak tarifeler, meslek birlikleri tarafından ilgili ortak lisanslama birliğine ve Bakanlığa bildirilir. Bu tarifeler, ortak lisanslama birliği tarafından birleştirilir.

Tarifeler, meslek birliği veya varsa ortak lisanslama birliğince Bakanlığa ve kullanıcıları temsil eden kanunla kurulmuş meslek kuruluşlarına bildirilir. Bakanlık bildirilen tarifeleri resmi internet sitesinde duyurur. Meslek birliklerince tarifelerin Temmuz ayının sonuna kadar bildirilmemesi halinde bir önceki yılın tarifeleri Bakanlıkça geçerli tarife olarak duyurulur.

Meslek birlikleri ve kullanıcılar arasındaki sözleşmeler, bu Kanuna göre belirlenen tarife bedelleri üzerinden takvim yılı esas alınarak yapılır. Meslek Birlikleri, objektif ve haklı bir sebep olmaksızın tarife bedelleri üzerinden sözleşme yapmaktan kaçınmaz. Meslek Birliklerince, tarife bedellerinden indirim yapılabilir ve ödeme kolaylıkları sağlanabilir.”

“9.Tarifelerin müzakeresi ve itiraz

MADDE 43/A- Kullanıcıları temsil eden kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları, tarifelerin kamuoyuna duyurulmasından itibaren on gün içinde tarifeyi belirleyen birliğe başvurarak, tarifelerin müzakere edilmesi talebinde bulunabilir. Hukuki yararı bulunan meslek birlikleri de diğer meslek birliklerinin tarifelerini müzakere talebinde bulunabilir. Müzakere süreci, taraflarca belirlenen temsilciler tarafından her bir tarife veya birleştirilmiş tarife esas alınarak dürüstlük ve iyiniyet prensipleri çerçevesinde yürütülür. Taraflar müzakerelerin gerektirdiği bilgileri karşılıklı olarak sağlamakla yükümlüdür.

Müzakere süreci sonunda, mutabık olunan tarife ve toplantı tutanağı taraflarca onaylanarak Bakanlığa bildirilir. Taraflardan birinin müzakereden kaçınması halinde bu durum belgeleriyle birlikte Bakanlığa bildirilir.

Tarifelerin kamuoyuna duyurulmasından itibaren bir ay içinde Telif Hakem Kuruluna itiraz edilebilir. Kurula başvurabilmek için müzakere sonuçlarını gösterir tutanağın sunulması zorunludur. Kısmen veya tamamen uzlaşılan tarifeler ile Kurul nezdinde itiraz edilmeyen tarifeler, Bakanlık resmi internet sitesinde kamuoyuna duyulur ve duyuruldukları yılı takip eden yılın başından itibaren bir yıl süreyle geçerli olur.”

“10. Telif Hakem Kurulu ve tarife uyuşmazlıklarının çözüm usulü

MADDE 43/B- Telif Hakem Kurulu, tarife uyuşmazlıklarını değerlendirmek amacıyla her tarife dönemi için;

a) Yargıtayın bu Kanundan kaynaklanan uyuşmazlıklarla ilgili temyiz incelemesini yapmakla görevli Hukuk Dairesi üyeleri arasından görevlendirilecek bir üye,

b) Bakanlık personeli arasından görevlendirilecek bir üye,

c) Rekabet Kurumu mensupları arasından görevlendirilecek bir üye,

d) Biri telif hukuku, diğeri ekonomi alanında ihtisas sahibi olmak üzere üniversite öğretim üyeleri arasından Bakanlıkça belirlenecek iki üye olmak üzere toplam beş kişiden oluşur. Bu üyelikler için aynı usulle birer yedek üye görevlendirilir. Kurulun başkanlığını Yargıtaydan gelen üye, sekretarya hizmetlerini Bakanlık yürütür.

Kurul, uyuşmazlık konusuna ilişkin her türlü bilgi ve belgeyi taraflardan veya ilgili kurum ve kuruluşlardan isteyebilir, raportör atayabilir.

Kurul oy çokluğuyla karar alır. Kurul üyeleri çekimser oy kullanamazlar. Tarife hükmündeki Kurul kararları Bakanlık resmi internet sitesinde duyurulur.

Taraflar, Aralık ayının onbeşine kadar Ankara Bölge Adliye Mahkemesinde tarife tespit davası açabilir. Bu süre içinde dava açılmaması halinde Kurul kararı, kabul edilmiş sayılır. Dava açılması Kurul kararıyla belirlenen tarifelerin yürütülmesini durdurmaz ve uygulanmaması yönünde ihtiyati tedbir kararı verilemez. Ankara Bölge Adliye Mahkemesi bu davaya ilk derece mahkemesi olarak bakar ve basit yargılama usulüne göre dosyayı evrak üzerinden inceler. Gerekli görmesi halinde tarafları dinler. Mahkeme kararıyla belirlenen tarifeler Resmi Gazetede yayımlanarak duyurulur.

Tarife tespit davası açılması halinde Mahkemenin kararını açıklamasına kadar geçecek dönemde yapılacak sözleşmelerde, gerektiğinde mahsuplaşma yapılmak kaydıyla Kurulca karara bağlanan tarife esas alınır.”

“11.Toplu hak yönetimine ilişkin tüzük ve yönetmelik

MADDE 43/C - Meslek birlikleri ve ortak lisanslama birliklerinin kurulması, kurulabilecekleri alan ve sektörler ile yapıları, organları, görev, yetki ve yükümlülükleri, tüzüklerinde bulunması zorunlu unsurlar, yetkilendirilmeleri, üyelerin hak ve yükümlülükleri ile seçme ve seçilme kriterleri, üyeleri ile ilişkileri, işleyişleri, gelirlerinin dağıtımı ve kullanımı, yurt içi ve yurt dışı kuruluşlarla işbirliği faaliyetleri, denetimleri, sona ermeleri ve tasfiyeleri ile toplu hak yönetimiyle ilgili diğer hususlara ilişkin usul ve esaslar tüzükle belirlenir.

Kullanıcıların sınıflandırılması, tarifelerin tespiti, tarifelerin müzakere ve itiraz usulü, Telif Hakem Kurulunun oluşturulması, işleyişi, çalışma usul ve esasları ile Kurula başvuru usulü ve ücretleri, Kurul üyeleri ve raportör ücretleri ile diğer giderlerin ödenmesi ve kullanıcılar ile meslek birlikleri arasında sözleşmelerin yapılmasına ilişkin diğer hususlar Bakanlıkça çıkarılacak yönetmelikle belirlenir.”

MADDE 19- Aynı Kanununun 44 üncü maddesinden önce gelmek üzere “D-Devlete tanınan yetkiler” dördüncü alt bölüm başlığı olarak eklenmiş ve bu madde başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“D-Devlete tanınan yetkiler”

“1. Sertifikalandırma ve imalat-ithalat kesintisi

MADDE 44- Hakların korunması ve etkin bir şekilde takibinin sağlanması amacıyla, sadece süreli yayınları basan yerler hariç olmak üzere, eserlerin tespit edilmesi ve çoğaltılmasına ilişkin materyalleri üreten veya eserlerin dolun, çoğaltım ve satışını yapan ya da herhangi bir şekilde yayan ve umuma arz eden yerler, müzik eserlerini ileten umuma açık mahaller ile fonogram ve film yapımcıları Bakanlıkça ücreti mukabili sertifikalandırılır. Bu yerler, Bakanlıkça talep edilmesi halinde, gerçekleştirdikleri faaliyetleri Bakanlığa bildirmek zorundadır.

Sertifika işlemleri Bakanlıkça yetkilendirilen meslek birlikleri aracılığıyla da gerçekleştirilebilir. Bu Kanunda öngörülen hakları ihlal ettiği tespit edilenlerin sertifikaları iptal edilir.

Çoğaltım veya dolun yapan yerler ve malî hak sahipleri, Bakanlıkça gerekli görülecek işaret ve seri numaraları ile uluslararası standartlara uygun kodları, taşıyıcı materyaller üzerinde bulundurmamakla müştereken yükümlüdürler.

Sertifika alma yükümlülüğüne tabi mahallerin türleri, sertifikalandırma dışı bırakılacak mahaller, sertifikalandırma kriterleri, sertifika iptal sebepleri, alınacak ücretler ile sertifika uygulamasına ilişkin diğer usul ve esaslar Bakanlıkça çıkarılacak Yönetmelikle düzenlenir.

Her türlü boş taşıyıcı materyaller ile eserlerin çoğaltılmasına yarayan her türlü teknik cihazı ticari amaçlı imal veya ithal edenler; imalat veya ithalat bedeli üzerinden yüzde üçü geçmemek üzere Bakanlar Kurulu kararıyla belirlenecek orandaki miktarı keserek, ay içinde topladıkları meblağı, sonraki ayın en geç yarısına kadar Bakanlık adına bir ulusal bankada açılacak özel hesaba yatırmakla yükümlüdürler. Özel hesapta toplanan bu tutarın; dörtte biri Bakanlık Merkez Saymanlığı hesabına aktarılır ve bütçeye gelir kaydedilir. Kalan miktarın yarısı, 38 inci maddenin birinci fıkrası uyarınca yapılan çoğaltımların telafisi amacıyla, temsil ettiği hak sahiplerine dağıtılmak üzere ilgili meslek birlikleri veya ortak lisanslama birliklerine aktarılır; diğer yarısı ise fikri mülkiyet sisteminin güçlendirilmesi ile kültürel ve sanatsal faaliyetlerin yürütülmesi amacıyla Bakanlıkça kullanılır. Bu hesapta kalan miktarın dağıtımı ve kullanımına ilişkin usul ve esaslar Bakanlıkça çıkarılacak yönetmelikle düzenlenir.

MADDE 20- Aynı Kanununun 45 inci maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“3. Yeniden satıştan pay alma hakkı

MADDE 45- Mimari eserler hariç olmak üzere, bu Kanunun 4 üncü maddesinde sayılan güzel sanat eserlerinin asıllarının mülkiyeti eser sahibi veya mirasçıları tarafından devredildikten sonra, koruma süresi içinde gerçekleşen her satışta, satışı yapan gerçek veya tüzel kişi, satış bedeli üzerinden Bakanlar Kurulunca çıkarılacak bir kararname ile belirlenecek oranlar esas alınarak hesaplanacak bir payı ödemekle yükümlüdür.

Kararnamede, satış bedelinin yüzde dördünü geçmemek şartıyla tespit edilecek pay tarifesi, ödenecek payın üst sınırı ile pay verme borcundan muaf tutulacak satış bedeli belirlenir.

Eser sahibince veya onun kontrolü ve izniyle sınırlı sayıda meydana getirilmiş ve kendisi tarafından imzalanmış ya da başka bir şekilde işaretlenmiş olmaları nedeniyle özgün olduğu kabul edilen güzel sanat eseri kopyaları da bu hakkın konusunu oluşturur.

Yeniden satıştan pay alma hakkının doğabilmesi için satış işleminin sergi, galeri, açık artırma gibi güzel sanat eserleri satışının yapıldığı yerlerde veya cebri satış suretiyle gerçekleşmesi ya da satış işleminin taraflarından en az birinin veya aracının güzel sanat eserleri satışı yapan kuruluş veya bu eserlerin satışını meslek edinmiş kişi olması gerekir.

Yeniden satıştan pay alma hakkından eser sahibi ve mirasçılar yararlanır. Bu hak, devir ve feragat edilemez ve sadece meslek birlikleri aracılığıyla takip edilebilir.

Eser sahibi, mirasçısı veya meslek birliği, dördüncü fıkrada belirtilen ve bu işi meslek edinmiş kişi ve kuruluşlardan payın ödenmesi için gerekli bilgileri satış tarihinden itibaren üç yıl içerisinde talep edebilir.

Satışın gerçekleştiği yerin sahibi, payın ödenmesinden satıcı ile müteselsilen sorumludur.

Cebri satış hallerinde pay ancak diğer alacaklar tamamen ödendikten sonra ödenir. Pay verme borcu satıştan itibaren beş yıl sonra zamanaşımına uğrar.”

MADDE 21- Aynı Kanunun 47 nci maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“6. Kimsesiz eserlerden faydalanma

MADDE 47- Titiz bir araştırmaya rağmen hak sahibi tespit edilemeyen veya hak sahibine ulaşılamayan alenilemiş bir eser, koruma süresi sona ermeden önce kamu kurum ve kuruluşları tarafından Bakanlığın izniyle, kamu yararı amacıyla basit ruhsat çerçevesinde kullanılabilir. İzin verilmesini takip eden 10 yıl içerisinde hak sahibinin ortaya çıkması halinde, talebi üzerine kendisine ilgili kurum veya kuruluş tarafından kullanım bedeli ödenir.

Hak sahibinin araştırılması yöntemi ve koşulları, verilecek iznin kapsamı ve süresi, eserin kullanım biçimi ve bedeli, tespit edilen kimsesiz eserlere ilişkin veri tabanının oluşturulması ve erişimi ile bu maddenin uygulanmasına ilişkin diğer hususlar Bakanlıkça hazırlanacak Yönetmelikle düzenlenir.

MADDE 22- Aynı Kanunun 68 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 68- Bir eserin hak sahibinin izni olmaksızın, işlenmesi, temsili veya umuma iletilmesi hallerinde hak sahibinin talebi üzerine mahkemece, sözleşme yapılmış olsaydı istenebilecek bedelin veya bu Kanun hükümleri uyarınca tespit edilecek rayiç bedelin, iki katından az olmamak kaydıyla, üç katına kadar hükmedilebilir. Davacının bir meslek birliği olması halinde, davalı ile aynı sınıflandırmaya tabi kullanıcılarla meslek birliği arasında yapılan sözleşmelerde esas alınan bir yıllık tarife bedeli, rayiç bedel olarak kabul edilir.

Tecavüz edenin elinden çıkmamış izinsiz çoğaltılan eser ve nüshalar bakımından hak sahibinin talebi üzerine mahkemece;

a)Çoğaltılmış nüshalar ile çoğaltmaya yarayan film, kalıp ve benzeri araçların imhasına veya

b)Çoğaltılmış nüshalar ile çoğaltmaya yarayan film, kalıp ve benzeri araçların, üretim maliyet fiyatını geçmeyecek uygun bir bedel karşılığında kendisine verilmesine veya

c)Sözleşme yapılmış olsaydı istenebilecek veya bu Kanun hükümleri uyarınca tespit edilecek rayiç bedelin, iki katından az olmamak kaydıyla, üç katına kadar hükmedilebilir.

Çoğaltılmış nüshalar, tecavüz edenin elinden çıkmışsa hak sahibinin talebi üzerine mahkemece, sözleşme yapılmış olsaydı istenebilecek bedelin veya bu Kanun hükümleri uyarınca tespit edilecek rayiç bedelin iki katından az olmamak kaydıyla, üç katına kadar hükmedilebilir. İzinsiz yayılmış nüshalar hakkında, hukuka uygun çoğaltılmış olsalar dahi, bu fıkra hükümleri uygulanır.

Hak sahibinin bedele ilişkin talebi, sözleşmeden doğmuş sayılır. Bedel talebinde bulunan hak sahibi, tecavüz edene karşı onunla bir sözleşme yapmış olsaydı haiz olabileceği hak ve yetkileri ileri sürebilir.”

MADDE 23- Aynı Kanunun 71 inci maddesinin birinci fıkrasının birinci bendinin ilk cümlesi ile son fıkrasının ilk cümlesinde yer alan “fonogramı” kelimesinden sonra gelmek üzere “yayını” ifadesi eklenmiş, ikinci fıkrasında yer alan “bilgi içerik sağlayıcılar” ifadesi “içerik sağlayıcılar” olarak değiştirilmiştir.

MADDE 24- Aynı Kanunun 72 nci maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“2. Teknolojik önlemleri etkisiz kılmaya yönelik eylemler

MADDE 72- Bu Kanunda sayılan hakların korunması amacıyla eser, icra, fonogram, yapım ve yayınların kullanımının kontrolünü sağlamak üzere erişim kontrolü veya şifreleme, karıştırma, dönüştürme gibi koruma yöntemi ya da çoğaltım kontrol mekanizması uygulamaları ile sağlanan etkili teknolojik önlemleri etkisiz kılmaya yönelik;

a) Ürün ve araçları imal eden veya ithal eden, dağıtan, satan, kiraya veren veya ticari amaçla elinde bulunduranlar,

b) Reklam, pazarlama, tasarım veya uygulama hizmetlerini sunanlar

altı aydan iki yıla kadar hapis cezasıyla cezalandırılır.”

MADDE 25- Aynı Kanunun 75 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 75 – 71 ve 72 nci maddelerde sayılan suçlardan dolayı soruşturma ve kovuşturma yapılması şikâyete bağlıdır. Yapılan şikâyetin geçerli kabul edilebilmesi için hak sahiplerinin veya yetkili meslek birliklerinin bu Kanunun 11 ve 12 nci maddelerinde düzenlenen karinelere esas nüsha ve belgeleri yahut haklarını kanıtlayan diğer bilgi, belge ve sair delilleri Cumhuriyet savcılığına vermeleri gerekir. Meslek birlikleri arasında akdedilen karşılıklı temsil ve işbirliği anlaşmalarına dayanılarak yapılan şikâyetlerde, anlaşmaya taraf yurtdışındaki aynı amaçlı kurum ve kuruluşların veri tabanından elde edilen bilgi veya belgelerin sunulması yeterlidir. Bu belge ve sair delillerin şikâyet süresi içinde Cumhuriyet savcılığına verilmemesi hâlinde kovuşturmayaya yer olmadığı kararı verilir.

Bu Kanun kapsamında işlenen suçlar sebebiyle el konulan veya muhafaza altına alınan nüsha ve materyallerin sayısı, boyutu veya niteliği gibi nedenlerle emanet bürosunda muhafaza edilemeyecek olması hâlinde, Cumhuriyet savcısının talimatı doğrultusunda numune alınması mümkün olan nüsha ve materyallerden yeteri kadar numune alınarak geri kalanı mahallin maliye teşkilatına gönderilir. Numunelerle birlikte el konulan nüsha ve materyallerin miktarı, cinsi, boyutu gibi tüm bilgilerini içeren tutanak Cumhuriyet savcılığına teslim edilir. Emanet bürosuna veya mahallin maliye teşkilatına teslim edilen nüsha ve materyallerin; zarara uğraması veya değerinde esaslı ölçüde kayıp meydana gelme tehlikesinin varlığı ya da muhafazasının ciddi külfet oluşturması halinde bilirkişi incelemesi yaptırıldıktan sonra, soruşturma aşamasında Cumhuriyet savcısının talebi üzerine hakim, kovuşturma aşamasında hükümden önce mahkeme tarafından niteliği bozularak hammadde olarak satışına veya imhasına karar verilir. İmha işlemleri Cumhuriyet savcısının başkanlığında maliye teşkilatınca oluşturulan üç kişilik komisyon huzurunda yapılır ve buna dair bir tutanak tanzim olunur.”

MADDE 26- Aynı Kanunun 76 ncı maddesinin birinci fıkrasının sonuna aşağıdaki cümle eklenmiş ve ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 76- “Fikri ve sınai haklar hukuk ve ceza mahkemeleri ile bu mahkemelerin görev alanına giren dava ve işlere bakmakla görevlendirilen mahkemelerin yargı çevresi Adalet Bakanlığının teklifi üzerine Hakimler ve Savcılar Yüksek Kurulunca, birden fazla ili kapsayacak şekilde belirlenebilir.”

“Bu Kanun kapsamında açılacak hukuk davalarında mahkeme, davacının iddianın doğruluğu hakkında kuvvetli kanaat oluşturmaya yeterli miktarda delil sunması hâlinde, korunmakta olan eserleri veya bağlantılı hak konularını kullananların, bu Kanunda öngörülen izin ve yetkileri aldıklarına dair belgeleri veya kullanılan eserlerin ve bağlantılı hak konularının listelerini delilleriyle birlikte sunmasını isteyebilir. Belirtilen belge veya liste ve delillerin sunulmaması, eserlerin ve bağlantılı hak konularının kullanımı kısmi olarak tespit edilmiş olsa dahi, davacının hak sahibi olduğu bütün eserler ve bağlantılı hak konularının haksız kullanılmakta olduğuna karine teşkil eder. Bu karine, davacının bir meslek birliği olması halinde meslek birliği tarafından temsil edilen bütün eserler ve bağlantılı hak konularını kapsayacak şekilde uygulanır.”

MADDE 27- Aynı Kanunun 77 nci maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiş; bu maddeden sonra gelmek üzere aşağıdaki maddeler eklenmiş ve müteakip madde başlık numaraları teselsül ettirilmiştir.

“II-İhtiyati tedbirler

MADDE 77- Mevcut durumda meydana gelebilecek bir değişme nedeniyle hakkın elde edilmesinin önemli ölçüde zorlaşacağından ya da tamamen imkânsız hâle geleceğinden veya gecikme sebebiyle bir sakıncanın yahut ciddi bir zararın doğacağından endişe edilmesi hâllerinde, tecavüzün yaklaşık olarak ispat edilmesi koşuluyla, uyuşmazlık konusu hakkında hükmün etkinliğini sağlayacak nitelikte ihtiyati tedbir kararı verilebilir.

Bu karar özelliklerle;

a) Bu kanunda sayılan haklara tecavüz teşkil edecek şekilde eserlerin ve bağlantılı hak konularının kullanılması için yapılan ciddi ve etkin hazırlık çalışmaları ile mevcut veya muhtemel tecavüz fiillerinin durdurulması,

b) Bu kanunda sayılan haklara tecavüz edilerek üretilen veya ithal edilen nüsha ve materyaller ile münhasıran bunların üretiminde kullanılan araçlara, gümrük ve serbest bölge gibi yerler de dahil olmak üzere ülke sınırları içerisinde buldukları her yerde el konulması ve bunların muhafazası,

c) Ticari boyutta gerçekleştirilen tecavüz hallerinde, hak sahibinin zararının tazminini güvence altına almak amacıyla, zararın tazminini tehlikeye atabilecek koşulların varlığının hak sahibi tarafından ispatlanması

şartıyla, ihlalin ağırlığı ile orantılı olarak, davalının taşınır mallarına el konulması, taşınmaz mallarının tapu kayıtlarına şerh düşülmesi veya banka hesaplarının bloke edilmesi,

d)Bu Kanunda sayılan hakların ihlaline özgü olduğu anlaşılan işyerlerinin faaliyetinin belirli bir süre ile durdurulması

tedbirlerini kapsayabilir.

Bu maddenin ikinci fıkrasının “c” bendinde yer alan tedbire karar verebilmek için mahkeme gerektiğinde, davalının banka hesaplarının, muhasebe kayıtlarının, ticari dokümanların ve ilgili diğer bilgi ve belgelerin sunulmasını isteyebilir.

Hak sahipliğinden doğan haklara tecavüz teşkil eden ürünlerin ve münhasıran bunların üretiminde kullanılan araçların 27/10/1999 tarihli ve 4458 sayılı Gümrük Kanununun 3 üncü maddesinin on dördüncü ve on beşinci bentleri anlamında gümrükçe onaylanmış bir işlem ya da kullanıma tabi tutulması halinde aynı Kanununun 57 nci maddesi hükümleri uygulanır.

Delil tespiti ve ihtiyati tedbirle ilgili olarak bu Kanunda hüküm bulunmayan hallerde, ihtiyati tedbire muhalefetin yaptırımları da dahil olmak üzere, 12/01/2011 tarihli ve 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu ile ihtiyati haciz bakımından 9/6/1932 tarihli ve 2004 sayılı İcra ve İflas Kanunu hükümleri uygulanır.”

“III – Bilgi edinme

MADDE 77/A – Yargılama aşamasında mahkeme, hak sahiplerinin haklı ve makul talebi üzerine mahkeme;

a) Hak sahibinin haklarına tecavüz eden kişilerin,

b) Hak sahibinin haklarına tecavüz teşkil eden ürünleri ticari amaçla elinde bulunduran kişilerin,

c) Hak sahibinin haklarına tecavüz teşkil eden fiilleri gerçekleştirmek suretiyle ticari amaçlı bir hizmet sunan kişilerin,

ç) (b) veya (c) bentlerinde belirtilen kişiler tarafından, hak sahibinin haklarına tecavüz teşkil eden ürünlerin üretimi veya dağıtımını ya da hizmetlerin sunumuna katıldıkları ifade edilen kişilerin;

hak sahibinin haklarına tecavüz teşkil eden ürünlerin kaynağı, dağıtım ağları, ürünleri tedarik edenlerin, üreticilerin, dağıtıcıların, toptan veya perakende satıcıların isim ve adresleri, üretilen, dağıtılan, alınan ya da sipariş edilen miktarlar, bunların fiyatları veya benzeri konularda bilgi vermelerine emredebilir. Bu emre uymayanlar hakkında beş yüz Türk Lirasından beş bin Türk Lirasına kadar disiplin para cezasına hükmolunur.

Birinci fıkrada sayılan kişiler, kendilerinin ya da üçüncü derece dahil kan veya ikinci derece dahil yakın hısımlarının hak ihlaline dahil olduklarına dair bilgi vermeye zorlanamaz.

Birinci fıkra hükümleri uyarınca istenen bilgilerin verilmesinden tanıklıktan çekinme hakkı, kişisel verilerin işlenmesine ve gizli bilgilerin korunmasına ilişkin hükümlere dayanılarak kaçınılamaz.

Birinci fıkra hükümleri uyarınca elde edilen bilgiler ceza soruşturması ve kovuşturmasında kullanılamaz.”

“IV- İnternet ortamında hak ihlallerinin önlenmesi

MADDE 77/B –Bu Kanunda tanınmış hakları internet ortamında ihlal edilen hak sahipleri, hak sahipliğini ve ihlali gösterir bilgi veya belgelerle birlikte içerik sağlayıcısına veya yer sağlayıcısına internet sayfalarındaki elektronik posta veya diğer iletişim araçlarına göndereceği uyarıyla, ihlale konu içeriğin yayından çıkarılmasını isteyebileceği gibi doğrudan Cumhuriyet savcısına başvurarak içeriğe erişimin engellenmesini de isteyebilir.

İçerik veya yer sağlayıcı, uyarıdan itibaren yirmi dört saat içerisinde talebi yerine getirir.

Kanunda tanınmış hakları internet ortamında ihlal edilen hak sahiplerinin talepleri doğrultusunda Cumhuriyet savcısı, ihlale konu içerik yayından kaldırılıncaya kadar içeriğe erişimin engellenmesine karar verebilir. İnternet sayfası belirtilerek içeriğe erişimin engellenmesi yöntemiyle ihlalin kaldırılmayacağına kanaat getirilmesi hâlinde, gerekçesi de belirtilmek kaydıyla, internet sitesindeki tüm yayına erişimin engellenmesine de karar verilebilir.

Erişimin engellenmesi kararına konu içeriğin kısmen veya tamamen başka internet adreslerinde de yayınlanması hâlinde, ilgili hak sahipleri tarafından müracaat edilmesi üzerine mevcut karar bu adresler için de infaz olunur.

Erişimi engelleme kararları, 4/5/2007 tarihli ve 5651 sayılı İnternet Ortamında Yapılan Yayınların Düzenlenmesi ve Bu Yayınlar Yoluyla İşlenen Suçlarla Mücadele Edilmesi Hakkında Kanun hükümlerine göre uygulanır.

İçeriğin yayından çıkarılması veya erişimin engellenmesi kararının gereğini yerine getirmeyen yer veya erişim sağlayıcılarının sorumluları, fiil daha ağır cezayı gerektiren başka bir suç oluşturmadığı takdirde, beş yüz günden üç bin güne kadar adli para cezası ile cezalandırılır.

Meslek birlikleri, noktadan noktaya ağlar üzerinden veya benzeri yollarla internet ortamında umuma iletim niteliği taşıyan izinsiz paylaşımları takip amacıyla teknolojik yöntemlerle eserleri veya bağlantılı hak konularını işaretleyebilir ve kişisel verilerin gizliliğini temin edecek gerekli tedbirleri almak suretiyle, izinsiz paylaşımda bulunan kişinin yalnızca internet protokol adreslerinin tespiti amacıyla işaretlenmiş içerikleri takip edebilir.

Meslek birliklerinin Cumhuriyet savcısına başvurusu üzerine, noktadan noktaya ağlar ve benzeri teknoloji, yöntem ve yazılımlar vasıtasıyla izinsiz olarak eser veya bağlantılı hak konularını umuma iletim niteliği taşıyacak şekilde paylaşımına sunan internet abonesinin kimlik bilgileri tespit olunur. Kimlik bilgileri tespit edilen kişilere, paylaşımlarının ihlal teşkil ettiği ve sonuçları hakkında Bakanlık veya Bakanlıkça yetkilendirilen kuruluşlar tarafından yapılan iki uyarıya rağmen ihlali sürdürmeleri halinde Cumhuriyet savcısı, internet hizmetinin altı ayı aşmamak üzere belirli bir süre yavaşlatılarak sunulmasına karar verir.

Cumhuriyet savcısı, bu madde uyarınca verdiği kararları yirmidört saat içinde sulh ceza hâkiminin onayına sunar. Hâkim, kararını en geç yirmidört saat içinde verir. Bu süre içinde kararın onaylanmaması halinde tedbir, Cumhuriyet savcısı tarafından derhal kaldırılır.

İçeriğin yayından çıkarılması, erişimin engellenmesi ya da internet hizmetinin yavaşlatılmasına ilişkin sulh ceza hakiminin kabul veya red kararlarına karşı, Ceza Muhakemesi Kanunu hükümleri uyarınca Fikri ve Sınai Haklar Ceza Mahkemesine itiraz edilebilir.

Bu madde kapsamındaki hak ihlallerinin önlenmesi amacıyla Bakanlık bünyesinde merkezler kurulabilir. Bu merkezlerin etkin bir şekilde işlemlerini sağlamak amacıyla Bakanlık, Adalet Bakanlığında yeterli sayıda savcı görevlendirilmesini talep edebilir. Etkin, hızlı ve ihtisaslaşmış bir mücadele amacıyla Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumu, Erişim Sağlayıcıları Birliği ve ilgili diğer kurumlarla gereken işbirliği sağlanır.

Bu maddede hüküm bulunmayan hallerde, 5651 sayılı Kanun hükümleri, niteliğine uygun düştüğü ölçüde uygulanır. Bu maddede belirtilen merkezlerin kuruluşu, yapısı ve işleyişi ile bu maddenin uygulanmasına ilişkin diğer hususlar Adalet Bakanlığının görüşü ile Bakanlık tarafından çıkarılacak bir yönetmelikle düzenlenir.

MADDE 28 Aynı Kanununun 80 inci maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve bu maddeden sonra gelmek üzere aşağıdaki maddeler eklenmiştir.

“I- Bağlantılı haklar

MADDE 80 – İcracı sanatçılar, fonogram yapımcıları, film yapımcıları ve radyo-televizyon kuruluşları bu bölümde belirtilen bağlantılı haklara sahiptir.

Bu Kanun kapsamında bağlantılı hak sahiplerine sağlanan koruma, eser sahibine tanınan haklara halel getirecek şekilde yorumlanamaz ve eserden doğan hakların ileri sürülmesini engellemez .”

“II- İcracı sanatçıların hakları

MADDE 80/A - İcracı sanatçılar, mali haklarından bağımsız olarak ve bu hakların devredilmesinden sonra dahi canlı veya tespit edilmiş icraları ile ilgili olarak, icranın kullanım şekli aksini gerektirmedikçe, icracı sanatçı olarak tanıtılmayı talep etme ve icralarının kendi itibarına halel getirecek şekilde tahrifini, bozulmasını veya herhangi bir şekilde değiştirilmesini men etme hakkına sahiptir.

İcracı sanatçı; icrasının tespiti, bu tespitin çoğaltılması, tespitin veya çoğaltılmış nüshalarının yayılması ile icrasının ve tespitinin umuma iletilmesi haklarına münhasıran sahiptir.

İcracı sanatçı ile film yapımcısı arasında yapım sözleşmesinde aksi belirtilmedikçe icracı sanatçı; yayın, yeniden iletim ve erişime sunma haklarını film yapımcısına devretmiş sayılır. Bu halde yahut anılan hakların yapımcı veya bir başkasına devri ya da kullanım salâhiyetinin verilmesi durumunda dahi icracı sanatçı, filmin hukuka uygun bir şekilde ilk gösteriminden itibaren üç yıl geçtikten sonra filmleri yayınlayan, yeniden ileten ve erişime sunanlardan uygun bedel talep hakkına sahiptir. Bu hak, devir ve feragat konu edilemez ve sadece meslek birlikleri aracılığıyla takip edilebilir.

İcranın orkestra, koro ya da bir tiyatro grubu tarafından gerçekleştirilmesi halinde orkestra veya koroda yalnız şefin, tiyatro grubunda ise yalnız yönetmenin izni yeterlidir.”

“III- Fonogram yapımcılarının hakları

MADDE 80/B - Fonogram yapımcısı; fonogramın; çoğaltılması, asıl veya çoğaltılmış nüshalarının yayılması ve umuma iletilmesi haklarına münhasıran sahiptir.

IV- Radyo-televizyon kuruluşlarının hakları

MADDE 80/C- Radyo-televizyon kuruluşları; yayınlarının tespiti, tespit edilmiş yayınlarının çoğaltılması; tespitlerin veya çoğaltılmış nüshalarının kiralama ve ödünç verme hariç olmak üzere yayılması, yayınlarının ve tespitlerinin umuma iletilmesi haklarına münhasıran sahiptir. Ancak umumi mahallerde iletim hakkı, girişi ücretli mahallerle sınırlıdır. Ücret karşılığı konaklamaya tahsis edilmiş yerler, girişi ücretli mahal sayılır.

Radyo-televizyon kuruluşları, haberleşme uyduları üzerindeki veya kendilerine yöneltilmiş olan yayın sinyallerinin diğer bir yayın kuruluşu veya kablo operatörü yahut diğer üçüncü kişiler tarafından umuma iletilmesi ve şifreli yayınlarının çözülmesine izin verme hakkına sahiptir.

“V- Film yapımcılarının hakları

MADDE 80/D – Film yapımcısı, film tespitlerinin çoğaltılması, bu tespitlerin asıl veya çoğaltılmış nüshalarının yayılması ve umuma iletilmesi haklarına münhasıran sahiptir.

Sinema eseri sahipleri, film yapımcısına mali haklarını devrettikten sonra, sözleşmelerinde aksine veya özel bir hüküm bulunmadığı takdirde filmin dublajına veya alt yazı yazılmasına itiraz edemezler.”

“VI- Bağlantılı haklara ilişkin süreler

MADDE 80/E- İcracı sanatçının mali hakları, icra tarihinden yetmiş yıl geçmekle sona erer. Ancak icranın tespitinin bu dönem içinde hukuka uygun şekilde yayımlanmış veya umuma iletilmiş olması halinde haklar, bunlardan hangisi daha önce gerçekleşmişse, o tarihten itibaren yetmiş yıl geçmekle son bulur. Bu Kanunun 80/A maddesinin birinci fıkrasında belirtilen manevi haklar, icracı sanatçının yaşamı süresince ve ölümünden sonra en az bu fıkra da belirtilen sürelerin sona ermesine kadar korunur.

Fonogram yapımcısının hakları, tespitinin yapılmasından yetmiş yıl geçmekle sona erer. Ancak fonogramın bu dönem içinde yayımlanmış olması halinde haklar, ilk yayımlanma tarihinden yetmiş yıl geçmekle son bulur. Tespitten itibaren yetmiş yıl içinde yayımlanmamış fonogram, bu süre içerisinde hukuka uygun şekilde umuma iletilmişse haklar, ilk umuma iletim tarihinden yetmiş yıl geçmekle son bulur.

Radyo-televizyon kuruluşlarının hakları, yayının ilk iletim tarihinden yetmiş yıl geçmekle son bulur.

Film yapımcısının hakları, tespitinin yapıldığı tarihten yetmiş yıl geçmekle sona erer. Ancak filmin bu dönem içinde yasal olarak umuma iletilmiş veya yayımlanmış olması halinde haklar, bunlardan hangisi daha önce gerçekleşmişse, bu tarihten yetmiş yıl geçmekle son bulur.

Bu maddede belirtilen süreler, bu süreleri başlatan olayın gerçekleşmesini izleyen yılın ilk gününden itibaren hesaplanır.”

VII –Kıyasen uygulama

MADDE 80/F- Eser sahiplerine tanınan mali hakların kapsam ve tahditleri, sözleşme ve tasarruflar ile hukuk davalarına ilişkin olanlar da dahil olmak üzere bu Kanunun diğer hükümleri, niteliğine uygun düştüğü ölçüde, bağlantılı haklara da uygulanır.”

MADDE 29- Aynı Kanunun 81 inci maddesinin on üçüncü fıkrasında “sadece” ifadesinden sonra gelen “71 inci maddeye” ifadesi “bu maddenin dördüncü fıkrasına” şeklinde değiştirilmiş; beşinci, altıncı ve yedinci fıkraları yürürlükten kaldırılmış ve maddenin sonuna aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Bu maddede belirtilen suçlar, şikâyet şartı aranmaksızın re’sen soruşturulur ve kovuşturulur.”

MADDE 30- Aynı Kanunun 82 nci maddesinin başlığı aşağıdaki şekilde değiştirilmiş; birinci fıkradan önce gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiş ve beş, altı ve yedinci fıkralar yürürlükten kaldırılmıştır.

“X-Uygulama Kapsamı”

“Bu Kanunun eser sahipleriyle ilgili hükümleri;

a)Eser sahibinin vatandaşlığı gözetilmeksizin Türkiye’de ilk defa umuma arzedilen ve Türkiye’de bulunup da henüz umuma arzedilmemiş eserler ile Türkiye’de bulunan mektup ve resimlere;

b)Türk vatandaşlarının henüz umuma arzedilmemiş yahut ilk defa Türkiye dışında umuma arz edilmiş eserlerine;

c)Türkiye Cumhuriyetinin bağlı bulunduğu milletlerarası bir andlaşmada uygun hükümler bulunmak şartıyla, yabancıların henüz umuma arzedilmemiş veya ilk defa Türkiye dışında umuma arz edilmiş eserlerine uygulanır.”

MADDE 31- Aynı Kanunun Ek 2 nci maddesinin dördüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve bu fıkradan sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Bu Kanunun sinema eseri sahipliği ile ilgili hükümleri, yönetmen, özgün müzik bestecisi ve senaryo yazarı bakımından 4110 sayılı Kanunun yürürlüğe girdiği 12/6/1995 tarihinden; diyalog yazarı ve animatör bakımından 4630 sayılı Kanunun yürürlüğe girdiği 21/2/2001 tarihinden sonra yapımına başlanan sinema eserlerine uygulanır. Ancak bu Kanunun 25 inci maddesinin üçüncü fıkrasında düzenlenen uygun bedel talep hakkı, 12/6/1995 tarihinden önce yapımına başlanmış olsa dahi, 8 inci maddesinde sayılan sinema eseri sahipleri hakkında uygulanır.”

“Bu değişikliklerle tanınan uygun bedel talep hakları, değişikliğin yürürlüğe girmesinden sonra gerçekleşen kullanımlar için uygulanır.”

MADDE 32- Aynı Kanunun Ek 4 üncü maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve maddenin üçüncü fıkrası yürürlükten kaldırılmıştır.

“Yukarıdaki fıkra hükümleri icralar, fonogramlar, yapımlar ve yayınlar bakımından da uygulanır.”

MADDE 33 - Aynı Kanunun Ek 7 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“EK MADDE 7– Bu Kanunun;

- a) 13 üncü maddesi uyarınca alınacak kayıt ve tescil ücretleri,
- b) 43/B maddesi uyarınca alınacak Telif Hakem Kurulu başvuru ücretleri,
- c) 81 inci maddesi uyarınca tahsil edilecek bandrol ücretleri,
- d) 44 üncü maddesi uyarınca alınacak sertifika ücretleri

Kültür ve Turizm Bakanlığı Merkez Saymanlık Müdürlüğü hesabına yatırılır ve bütçeye gelir kaydedilir. Bandrol yaptırılması için gerekli ödenek Bakanlık bütçesine konulur. Birinci fıkranın a, c ve d bentlerinde belirtilen işlemlerin meslek birliklerince yapılması halinde bu birlikler, Bakanlıkça belirlenen ücretin yarısını aşmamak üzere hizmet bedeli artışı yapabilirler.

Bu Kanun hükümlerine göre oluşturulan Telif Hakem Kurulunun vereceği her karar için Başkana yirmi bin (20000) ve üyelere onsekiz bin (18000) gösterge rakamının memur aylık katsayısı ile çarpımı sonucu bulunacak miktar ödenir. Kurul tarafından görevlendirilen her bir raportöre karar başına on altı bin (16000) gösterge rakamının memur aylık katsayısı ile çarpımı sonucu bulunacak tutarı geçmemek kaydıyla Kurul tarafından belirlenecek ücret Bakanlık bütçesinden ödenir. Bu tutardan damga vergisi dışında kesinti yapılmaz. Telif Hakem Kurulu çalışmalarına katılacak olanların ağırlama, konaklama, yolluk ve gündelikleri ile diğer her türlü giderleri Bakanlık tarafından karşılanır.

MADDE 34- Aynı Kanunun Ek 8 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“EK MADDE 8 – Bir veri tabanı içeriğinin derlenmesine, doğrulanmasına veya sunumuna nitelik veya nicelik yönünden esaslı bir yatırım yapan veri tabanı üreticisi, veri tabanı içeriğinin tamamının veya nitelik yahut nicelik bakımından esaslı bir kısmının;

- a) Herhangi bir araç veya yöntemle sürekli ya da geçici olarak başka bir ortama aktarılmasına,
- b) Herhangi bir şekilde umuma iletilmesi, nüshaların dağıtımı veya kiralınması suretiyle yeniden kullanılmasına

izin verme ya da yasaklama hakkına sahiptir. Ancak kamuya ödünç verme, aktarma veya yeniden kullanma sayılmaz.

Kiralama hakkı saklı kalmak kaydıyla, veri tabanı üreticisinin izni dahilinde yurt içinde veya dışında mülkiyeti devredilerek satışı yapılan veya dağıtımına sunulan nüshalar üzerindeki haklar tükenmiş olur.

Veri tabanı üreticisi, yasal kullanıcının veri tabanı içeriğinin nitelik veya nicelik bakımından esaslı olmayan kısımlarını herhangi bir amaçla çıkarmasını ya da yeniden kullanmasını engelleyemez. Ancak içeriğin esaslı olmayan kısımları, veri tabanından normal şekilde yararlanmaya aykırı veya veri tabanı üreticisinin meşru

menfaatlerine haklı bir sebep olmaksızın hanel getirecek şekilde mükerreren ve sistematik olarak çıkarılamaz veya yeniden kullanılamaz.

Alenilemiş bir veri tabanının yasal kullanıcısı, veri tabanı içeriğinin esaslı bir kısmı ile ilgili olarak aşağıdaki eylemleri gerçekleştirmek için veri tabanı üreticisinin iznini almak zorunda değildir:

- a) Elektronik olmayan bir veri tabanı içeriğinin şahsi kullanım amacıyla başka bir ortama aktarılması.
- b) Kaynağının mutlak şekilde açıklanması şartıyla veri tabanı içeriğinin eğitim, öğretim veya bilimsel araştırma faaliyetleri kapsamında kâr amacı gütmeksizin örnekleme maksadıyla başka bir ortama aktarılması.
- c) Kamu güvenliğinin veya bir idari işlemin ya da yargısal faaliyetin gerektirdiği hallerde veri tabanı içeriğinin başka bir ortama aktarılması ya da yeniden kullanılması.

Bu madde ile veri tabanı üreticisine tanınan haklar, veri tabanı üretiminin tamamlandığı tarihten itibaren on beş yıl geçmekle sona erer. Bu süre içinde alenilemiş veri tabanının koruma süresi, alenileme tarihinden itibaren on beş yıldır. Mevcut bir veri tabanının içeriğinde yapılan esaslı nitelikteki ekleme, çıkarma ve değişiklikler ile sair düzenlemeler, nitelik veya nicelik bakımından esaslı bir yeni yatırım olarak değerlendirilebildiği takdirde koruma süresi, veri tabanının bu esaslı yatırımla oluşturulan sürümü için yeniden başlar. Bu fıkradaki süreler, veri tabanının tamamlandığı veya alenileştiği günü takip eden yılın ilk gününden itibaren hesaplanır.

Bu maddeyle sağlanan koruma, veri tabanı veya içeriği üzerindeki haklardan etkilenmez ve bu haklara hanel getirmez.

Bu maddede tanınmış hakları ihlâl edenler hakkında tacir olmasalar bile ceza hükümleri de dahil olmak üzere 13/1/2011 tarihli ve 6102 sayılı Türk Ticaret Kanununun haksız rekabete ilişkin hükümler uygulanır.”

MADDE 35- Aynı Kanunun Ek 10 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“EK MADDE 10- 44 üncü madde gereğince alınması zorunlu sertifikaları almaksızın faaliyet gösteren mikro ve küçük işletmelere iki bin, orta büyüklükteki işletmelere sekiz bin, büyük işletmelere yirmi bin, işletme niteliği taşımayanlara ise bin Türk Lirası idarî para cezası uygulanır. Cezanın tahakkukundan itibaren on beş gün içerisinde sertifikasını alanlardan para cezasının yarısı tahsil edilir. İdarî para cezalarını vermeye mahallin mülki amiri yetkilidir.

İşletme büyüklüklerinin tespitinde, işletmelerin sınıflandırılmasına ilişkin mevzuat hükümleri esas alınır.

MADDE 36- Aynı Kanunun Ek 11 inci maddesi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 37- Aynı Kanunun Ek 12 nci maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Denetim komisyonları

EK MADDE 12- Bu Kanunun 44 üncü maddesinde belirtilen sertifika zorunluluğuna ve 81 inci maddesinde belirtilen bandrol zorunluluğuna ilişkin re’sen denetim yapmak üzere illerde mülki idare amirleri tarafından denetim komisyonu oluşturulabilir. İhtiyaç halinde denetim komisyonuna bağlı alt komisyonlar kurulabilir. Bu komisyonlar, Bakanlık ve genel kolluk temsilcilerinden oluşturulur. İhtiyaç halinde Maliye Bakanlığı ve diğer kamu kurum ve kuruluşlarının personeli ile meslek birlikleri temsilcileri de görevlendirilebilir.

Bu denetimlerde kolluk görevlileri, suçta ve suç eşyasına ilişkin işlemlerde gerek duyulması halinde, 4/12/2004 tarihli ve 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu ile 4/7/1934 tarihi ve 2559 sayılı Polis Vazife ve Salâhiyet Kanunu hükümleri kapsamındaki yetkilerini kullanırlar.

Denetime fiilen katılan ve denetime ilişkin işlemleri yürüten denetim komisyonu üyelerinden kamu görevlisi olanlara ikramiye ödenir. İkramiye, aylık denetim raporları ile el konulan materyaller bakımından iddianamenin mahkeme tarafından kabulüne ilişkin belgelerin veya sertifika almaksızın faaliyet gösteren işletmelere verilen idari para cezası tatbikine dair tutanağın gönderilmesini takip eden ayın ortasında Bakanlık bütçesinin ilgili tertibinden ödenir. İkramiyelerden herhangi bir vergi ve kesinti yapılmaz.

İkramiye tutarının hesaplanmasında; tespit edilen ihlâl sayısı, el konulan materyalin niteliği ve miktarı gibi Bakanlıkça belirlenecek kriterler esas alınır.

Bir denetim faaliyeti çerçevesinde denetim komisyonu başkan ve üyelerine verilebilecek ikramiyenin toplam tutarı, elli bin gösterge rakamının memur aylık katsayısı ile çarpımı sonucu bulunacak tutarı geçemez. İkramiye tutarı ilgililere eşit olarak paylaşılır. Bir kişiye ödenecek ikramiyenin yıllık toplam tutarı **yüz** bin gösterge rakamının memur aylık katsayısı ile çarpımı sonucu bulunacak tutarı geçemez.

Denetim komisyonlarının kuruluşu ve işleyişi ile bu maddenin uygulamasına ilişkin diğer usul ve esaslar İçişleri Bakanlığı ile Maliye Bakanlığının uygun görüşü alınarak Bakanlık tarafından çıkarılacak yönetmelik ile düzenlenir.”

MADDE 38- Aynı Kanunun Geçici 8 inci maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki maddeler eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 9- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce meslek birlikleri ve hak sahipleri ile kullanıcılar arasında imzalanan sözleşme hükümleri bu değişiklikten etkilenmez. Bu maddenin yürürlüğe girdiği takvim yılı ve takip eden yıla ilişkin sözleşmeler, değişiklikten önceki 41 ve 43 üncü maddeler uyarınca yapılır.

Meslek birlikleri bu Kanunun 19 inci maddesiyle değiştirilen 5846 sayılı Kanunun 42/B maddesinde ilk kez düzenlenen yükümlülükler ile aynı maddeyle 5846 sayılı Kanuna eklenen 42/C maddesinde getirilen üyelik ve yetkilendirmeye ilişkin hükümlere uygun düzenlemeleri bu maddenin yürürlüğe girmesinden itibaren en geç dört ay içinde yapar.

42/E maddesinde düzenlenen hakların yönetimini gerçekleştirecek ortak lisanslama birlikleri bu Kanunun yürürlüğe girdiği takvim yılını takip eden yılın Nisan ayının sonuna kadar kurulur.

“GEÇİCİ MADDE 10- Bu Kanunun 44 üncü maddesinin dördüncü fıkrası uyarınca toplanan bedellerin dağıtımına ilişkin hükümler, bu maddenin yürürlüğe girdiği takvim yılını takip eden yılın Nisan ayının sonundan itibaren toplanan bedeller bakımından uygulanır.

Müzik eserlerini ileten umuma açık mahaller 44 üncü maddede belirtilen sertifikayı bu Kanunun yürürlüğe girmesinden itibaren altı ay içinde almak zorundadırlar. Gerekli görülmesi halinde Bakanlık bu süreyi uzatabilir.”

“GEÇİCİ MADDE 11- Bu maddenin yürürlüğe girmesinden önce el konulan veya muhafaza altına alınan nüsha ve materyaller üç ay içinde, şartların varlığı halinde, Kanunun 75 inci maddesi uyarınca imha edilir.”

“**MADDE 39-** Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer. Bu Kanunun 6 ncı maddesiyle değiştirilen 5846 sayılı Kanunun 23 üncü maddesinin ikinci fıkrası, 8 inci maddesiyle değiştirilen 5846 sayılı Kanunun 25 inci maddesinin ikinci fıkrası, 11 nci maddesiyle 5846 sayılı Kanuna eklenen 34/A maddesi, 13 üncü maddesiyle 5846 sayılı Kanuna eklenen 38/B maddesi, 17 nci maddesiyle 5846 sayılı Kanuna eklenen 42/E maddesi, 18 inci maddesiyle değiştirilen 5846 sayılı Kanunun 43 üncü maddesi ile aynı maddeyle 5846 sayılı Kanuna eklenen 43/A ve 43/B maddeleri, 19 uncu maddesiyle değiştirilen 5846 sayılı Kanunun 44 üncü maddesinin beşinci fıkrası, 20 inci maddesiyle değiştirilen 5846 sayılı Kanunun 45 inci maddesi, 29 uncu maddesiyle 5846 sayılı Kanuna eklenen 80/A maddesinin üçüncü fıkrası değişikliğin yürürlüğe girdiği takvim yılını takip eden yılın Nisan ayının sonunda yürürlüğe girer.”

“**MADDE 40-** Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.”